

[Ole Espersen]

del. At der kan tilkaldes sagkyndig bistand, ser vi som en stor fordel. Det er ikke blot et spørgsmål om juridisk eller revisionsmæssig ekspertise. Det kan også være driftsøkonomisk eller branchemæssig ekspertise, der er brug for. Også det er en fordel.

Vi har kun én anke. Det er, at man ikke har foreslået, at lønmodtagere skal kunne få garanti for deres løn i betalingsstandsningsperioden. Det er klart, at man kan sige, at også mindre erhvervsdrivende kunne have brug for en garanti, men de kan dog kræve kontant betaling før levering under betalingsstandsning. Reelt har lønmodtagerne ingen mulighed for således at kræve en kontant betaling pr. arbejdsdag. Vi tror, at lønmodtagernes motiv – og det er jo vigtigt – til aktivt og energisk at prøve at få drevet virksomheden videre ville øges ganske væsentligt, hvis de havde en sikkerhed for deres daglige aflønning. Selv om retspraksis måske til dels kan siges at imødekomme det, tror vi, at et udtrykkeligt forslag herom ville være fordelagtigt for opnåelsen af de formål, som regeringen også tilsigter med lovforslaget.

Hagen Hagensen (KF):

Principielt giver vi tilslutning til det af justitsministeren fremsatte lovforslag, både vedrørende ændringer af betalingsstandsningens institutter og indførelse af gældssaneringsordning såvel i som uden for konkurstilfælde.

Der er vel forskel på de to hoveddele af lovforslaget. For så vidt angår betalingsstandsningens område vil styrkelse af kreditorstillingen og det obligatoriske tilsyn stramme ordningen op med det sigte at øge mulighederne for at få positive resultater ud af betalingsstandsningerne.

Det er rigtigt at gøre det, især på den baggrund, som er oplyst i en af betænkningerne, at omtrent 50 pct. af ordningerne hidtil er endt med konkurs. Kun 10 pct. er endt med rekonstruktion eller akkord. Om resten – de ca. 40 pct. – ved man ikke nok om, hvordan de er endt. Man kan måske regne med, at de er opgivet på grund af mangel på midler til rådighed, men man kan vel heller ikke se bort fra, at midlerne måske kan være smuldreret hen på en eller anden måde.

Stramningen af regelsættet skulle give mulighed for, at langt flere betalingsstandsning

ger kan ende med rimelige resultater, uden at der følger konkurs eller andet efter.

Jeg skal ikke gå ind på enkeltheder i denne del af lovforslaget, blot bemærke, at jeg finder, det er en væsentlig landvinding, at det offentliges modregningsadgang begrænses. Jeg håber også, det kan ske på andre områder end netop dette. Jeg synes, der er taget hul på noget, der er rigtigt. Man gør det derved muligt at opnå bedre ordninger.

Det blev nævnt af hr. Ole Espersen, at der kunne være grund til at drøfte, om ikke Lønmodtagernes Garantifond skulle ind i billedet. Jeg tvivler derpå, men er rede til at drøfte de forhold, idet jeg godt kan se, at der kan være et og andet deri, som kan tages op til overvejelse. Man må naturligvis sige, at betalingsstandsningsordningen også kunne komme ud for misbrug, hvis der var en adgang til at få dækning via Lønmodtagernes Garantifond, men man kan også drøfte, om det modsatte kunne være tilfældet.

Med hensyn til gældssaneringsordningen – i hvert fald den, der er uden for konkurs – synes det, som om kreditors stilling kan blive forringet. Men det er vel nok sandt, at en ordning ved gældssanering alene medfører en formel nedsættelse af tilgodehavende. Det må ses på baggrund af, at der mangler reel mulighed for at få tilgodehavendet betalt. Betalingsstandsningsordningerne skal ses i lyset af det ønskværdige i at undgå konkurs, mens det på gældssaneringsområdet gælder, at der er større principielle betæneligheder, der skal overvindes for at godtage ordningen.

Vor retsfølelse er vel stadig væk baseret på Danske Lovs ord om, at hvad man med hånd og mund lovet haver, det skal man holde. Derfor må det nøje overvejes, om aftalers bindende virkning på en eller anden måde skal opgives.

Jeg er ganske klar over, at udviklingen i samfundet har været sådan, at man skal betrede disse veje, men jeg må også sige, at gældssaneringsordningen ikke må føre til hæmningsløs gældssætning. Ej heller må den medføre fortabelse af rimelige kreditmuligheder. Det skal vi også se på. Der skal være hensyntagen til den, der skylder penge bort, men minsandten også til den, der har dem til gode. Også samfundsmæssige forhold spiller ind, når vi skal drøfte disse forhold. Men på det retspolitiske område er vi jo gået over til